

P E R S
=====

U.P.I. naar Brussel.

Het persbureau "United Press International" heeft de overplaatsing van haar Europese kantoren van Londen naar Brussel aangekondigd.

UPI behoudt te Londen een hoofdkantoor voor de geschreven en fotografische informatie in Groot-Brittannië. Dit kantoor zal ook het administratief centrum van het persbureau blijven voor het departement "Europa, Midden-Oosten en Afrika".

De verantwoordelijke redacteurs van de dagelijkse berichtgeving en van de fotodienst, alsook het personeel dat instaat voor de verbindingen zullen naar Brussel komen en de reorganisatie moet af zijn tegen 1 maart 1972.

Thomassen, voorzitter van UPI zei dat de ligging van Brussel doorslaggevend is geweest voor de geplande verhuis.

Humi, ondervoorzitter van het persbureau, zal te Londen blijven maar de hoofdredakteur van de algemene Europese berichtgeving, Daniel F. Gilmore, en zijn voornaamste adjunkt, F. Growald, zullen zich te Brussel vestigen. De nieuwe zetel te Brussel zal geleid worden door Patrick Harden, directeur van de Europese berichtgeving.

Bron : Het Belang van Limburg,
9/10/1971.

Journalist Willy Hofmans overleden.

Op dinsdag 9 november overleed plots de 58-jarige Willy Hofmans uit Lot, een van de bekendste verslaggevers van Het Volk.

Hij begon zijn loopbaan voor de oorlog bij "De Courant" van Pressa Catholica en kwam in 1946 in dienst van Het Volk als sportjournalist. Zijn degelijke bijdragen werden herhaalde malen met bijzondere prijzen bekroond.

Nadien ging Hofmans zich bezig houden met algemene reportages en vooral met ^{de} gerechtelijke kroniek.

Bron : De Standaard,
10-11/11/71.

Gazet van Antwerpen werd tachtig jaar.

Op 3 november 1891 verscheen het eerste nummer van de "Gazet van Antwerpen". Bij gelegenheid van deze tachtigste verjaardag publiceerde deze krant in haar jubileumnummer 2 extra pagina's, waarin naast een overzicht van de voorbije tachtig jaar kranteleven vooral de klemtoon wordt gelegd op het heden en de toekomst. Hoofdredakteur L. Meerts schetst de positie van de krant in deze snel evoluerende tijd, terwijl redakteur E. Winters uitvoerig de toekomstperspektieven op druktechnisch gebied belicht.

Sprekend over het "Achtjarenplan van een tachtigjarige" onderstreept Winters dat een dagbladbedrijf een zeer dynamisch en snel evoluerend bedrijf is dat voortdurend nieuwe technische mogelijkheden zoekt en toepast om "zichzelf te kunnen bijhouden".

Een moderne krant bevindt zich op de drempel van de computertijd, heeft feitelijk die drempel reeds overschreden.

Een studie heeft uitgewezen dat rekening dient te worden gehouden met een steeds volumineuzer krant, zodat hooguit binnen een achttal jaren het aantal bladzijden van de krant hoger ligt dan men met het huidige systeem en de tegenwoordige middelen tijdig door de drukpersen krijgt. Geleidelijk dient men dus over te schakelen naar een snellere en vooral betere drukwijze : fototype en een offsetkrant, waarbij vooral kleurenpagina's in de toekomst een nieuw uitzicht zullen krijgen.

Hoofdredakteur L. Meerts wijst erop dat de krant haar eigen identiteit ook in de volgende decennia wenst te behouden : "Als kristelijk, Vlaams en sociaal blad willen wij aan de nieuwe tijd meebouwen zonder ons echter door de huidige snelle evolutie te laten overrompelen of te laten beheersen. In die geest en met die identiteit willen wij ons eeuwfeest tegemoet gaan".

Bron : Het Belang van Limburg,
4/11/1971.

Nieuw weekblad "Vrijdag".

Het eerste nummer van het "alternatieve" Vlaamse magazine Vrijdag verscheen op vrijdag 19 november, op vijftig pagina's zonder publiciteit en met een zeer opvallende vormgeving. Het gebruikt de "wetenschappelijke" spelling. De directeur van het weekblad is Gaby Vandromme, die in de raad van beheer nog wordt bijgestaan door Ward Bosmans en hoofdredakteur Jos De Man. De kernredactie bestaat uit drie man : Henry Coenjaarts, Walter De Bock en Paul Goossens. Zowel de directeur als de redactie-

leden hebben voor enkele jaren een opmerkelijke rol gespeeld in de linkse studentenbeweging.

Behalve het vaste redakteursteam worden nog 48 losse medewerkers aangekondigd. De uitgeefster "SV Alternatieve Uitgeverij" wil een zeer nauw contact met haar lezerskring tot stand brengen, o.m. door het openstellen van een zogenoemde rode vrijdagtelefoon, het oprichten van gewestelijke lezersraden en het aanbieden van een zeer open lezersrubriek.

In zijn eerste hoofdartikel schrijft Jos De Man dat de burgerlijke pers voor een dilemma staat (enerzijds wil zij graag de kapitalistische waarden verdedigen (gedrag, volgzzaamheid en carrièrisme) maar om verkoopcijfers te boeken is zij aangewezen op het hanteren van het rel-aspekt en dus schokkend nieuws moet brengen. De "gedrilde" moderne mens (autoritaire school, repressie door tucht en straffen en zinledige eksamens) wil immers via sensatie, glamour en romantiek aan zijn bestaan ontsnappen. Vrijdag, aldus De Man, wil een derde weg bewandelen en, wars van alle sensatie, een blad maken van en voor minderheden die anders nooit aan het woord komen. De traditionele pers en de televisie geven immers "de indruk dat Vlaanderen één grote zwijgende meerderheid is".

Bron : De Standaard,
20-21/11/71.

Belgische prijs voor Schwoebel.

De prijs van de socialistische journalisten van België, is toegekend aan Jean Schwoebel van het Franse blad "Le Monde". De prijs wordt toegekend aan Belgen en buitenlanders die zich hebben ingezet voor de vrijheid van de pers en de democratisering van de voorlichting. De h. Schwoebel is promotor van de redactievenootschappen in de geschreven pers.

Bron : Het Laatste Nieuws,
22/12/1971.

Oudste weekblad van ons land stopt ermee.

Het oudste weekblad van Turnhout, en wellicht ook het oudste van het land, het Aankondigingsblad zal van 1 januari 1972 af niet meer verschijnen. De laatste cijfers die op het blad voorkomen, luiden : 136e jaargang, nr 52 dd. 25 december 1971.

Alhoewel het blad de laatste tijd, zowel redactioneel als technisch, geen hoge toppen scheerde, blijkt het wel enigszins betreurenswaardig dat een presentabel weekblad voor de Kempen een onmogelijke zaak blijkt te zijn, ondanks de behoeften welke er voorzeker bestaan.

Toen enkele jaren gekeden het blad door de huidige eigenaars werd aangekocht, engageerde het zich onmiddellijk in de plaatselijke en gewestelijke problemen. De redactie koos een sterk progressieve weg, hetgeen niet altijd in de smaak van het Turnhoutse publiek scheen te vallen. Hier ligt evenwel de oorzaak van het verdwijnen niet. Men kan ze veeleer zoeken in het overspoelen van de markt door gratis reclamebladen die het bestaan van een opinieweekblad onmogelijk maakt.

Bron : De Standaard,
28/12/1971.

De Limburger.

De fusie tussen de Nederlands-Limburgse dagbladen "De Maas- en Roerbode" in Roermond en "De Nieuwe Limburger" in Maastricht heeft op 1 oktober in konkreto zijn beslag gekregen door het verschijnen van de eerste gezamenlijke krant onder de naam "De Limburger". De nieuwe aanpak wordt bovendien geaksentueerd door een nieuwe kop op het linker gedeelte van de voorpagina, waardoor daar belangrijk meer nieuws kan worden geplaatst.

De gezamenlijke hoofdredactie (Roermond behoudt zijn eigen hoofdredactie) stelt in een speciaal kommentaar ondermeer vast : "Er wordt in de nieuwe omstandigheden van provinciale bladen veel meer verlangd dan vroeger. Zij moeten zowel in algemene als in regionale berichtgeving aan hoge eisen van lezers in alle schakeringen kunnen voldoen en zij moeten fungeren als forum, waarin meningen op elkaar kunnen botsen en waar ieder gehoor kan vinden, die iets zinnigs te zeggen heeft.

De hoofdredactie van "De Limburger" zegt alsnog in het kommentaar dat de provinciale bladen in redactioneel en technisch opzicht tegen die taak moeten zijn opgewassen. "Omdat dat in al te klein verband niet meer te verwezenlijken is, hebben onze kranten tot het vormen van een hecht gefundeerde eenheid besloten, daarmee een sterke grondslag leggend op een solide moderne opbouw van het dagbladwezen in Limburg".

Bron : Het Belang van Limburg,
2/10/1971.

Opbeuring voor "De Tijd" !

Het dagblad De Tijd heeft uitstel van executie gekregen. De beheerders van het bedrijf waar deze krant wordt uitgegeven hebben besloten "het beraad over de toekomst van De Tijd voorlopig voort te zetten in afwachting van een bedrijfsfonds voor de pers en andere eventuele regeringsmaatregelen". Het Nederlandse kabinet heeft namelijk besloten een bedrag van nagenoeg 70 miljoen fr. vrij te maken voor een bijzondere financiering van noodlijdende kranten. Aan de procedure moet echter nog een tijdlang gesleuteld worden.

Inmiddels heerst op de Tijd-redactie enige opluchting. Men zal zich herinneren dat de redakteurs een eigen aktie begonnen ("wij gaan door met de Tijd") toen zij in het afgelopen voorjaar vernamen dat hun krant zou dichtmoeten. Een spectaculaire aktie leverde sindsdien duizenden nieuwe abonnees op. Over een viertal weken verwacht men de 25.000ste nieuwe inschrijving.

Bron : De Standaard,
29/10/1971.

Weekblad Nieuwe Linie vecht voor zijn leven.

"De Nieuwe Linie moet verdwijnen tenzij er iets gebeurt. We staan, met een oplage van 23.900 eksemplaren, voor Nederland en België met de rug tegen de muur". Deze noodkreet verscheen woensdag op de voorpagina van het Nederlandse weekblad De Nieuwe Linie, dat onhoudbare verliezen tegemoet schijnt te gaan. Het blad zal de abonnementsprijs drastisch moeten verhogen en niettemin tienduizend abonnees bijwinnen, om te blijven voortbestaan.

Samen met de zorgelijke berichten over de levenskansen van andere weekbladen, De Groene en de Haagse Post, heerst dus opnieuw zwaar weer boven de Nederlandse pers.

De Nieuwe Linie ontsnapte in 1966 op het nippertje aan de dood, na een faillissement bij de bank Teixeira de Mattos. Maar er konden sinds die tijd geen reserves worden gevormd en de overwerkte redactieploeg (schrijvers, loopjongens, bedienden en telefonisten tegelijk) heeft een zeer diskreet salaris. Ofschoon dit jaar een stijging van het advertentiebestand werd geboekt (11 t.h.) stegen de exploitatiekosten nog veel sneller. Alleen al de duurdere PTT-tarieven zullen het blad dit jaar 25.000 gulden kosten. Hoofdredakteur Van den Boomen wijst erop dat, met het uitsterven van de dagbladpers, het bestaan van opiniebladen nog belangrijker wordt. Niettemin ondervinden wij dis-

criminatie inzake BTW, vergoedingen uit de STER-pot en post-tarieven.

Er werd nu ook een komitee gevormd dat de aanwas van de tien-duizend nieuwe lezers moet bevorderen.

Daarvan maken o.m. deel uit : wethouder Lammers (Amsterdam), kamerlid Hans van Mierlo (D' 66), PvdA-voorzitter André van der Louw en VARA-president Kloos.

Bron : De Standaard,
29/10/1971.

Nederlands dagblad opent de boeken.

Het Nederlandse dagblad "De Telegraaf" brengt zijn bedrijfsresultaten in het volle daglicht. Van 25 november af zullen de aandelen van de holdingsmaatschappij De Telegraaf op de Amsterdamse beurs worden genoteerd. Hierop vooruitlopend heeft het concern nu zijn jaarverslag bekendgemaakt.

De cijfers blijken aan de gunstige kant te zijn. De bedrijfs-winst in de eerste negen maanden van 1971 overtrof met 50 t.h. deze van de vergelijkbare periode van vorig jaar. Er wordt een dividend van 2 gulden in het vooruitzicht gesteld tegen 1,80 gulden vorig jaar.

Verwacht wordt dat het aantal abonnees in 1971 weerom met ongeveer 30.000 zal stijgen. De verhouding tussen advertentie- en abonnementsinkomsten heeft zich van 66:34 in 1970 gewijzigd tot 60:40 dit jaar.

De verschuiving wordt in De Telegraaf begroet als een verbetering van de structuur van het concern. De ontwikkeling begunstigt immers de financiële onafhankelijkheid van het blad en maakt het tevens minder conjunctuurgevoelig.

Bron : Het Laatste Nieuws,
17/11/1971.

Westduits katholiek weekblad verdwijnt.

De Westduitse bisschoppen hebben geen geld meer over voor het weekblad "Publik", dat dientengevolge deze week voor het laatst in de Westduitse kiosken verschenen is. Volgens de kerkvaders is het onverantwoord de ver in de rode cijfers belande

onderneming nog langer financieel te ondersteunen. Het is echter geen geheim dat het verdwijnen van "Publik" reeds lang op het verlanglijstje stond van vooral de konservatieven in de Westduitse rooms-katolieke kerk.

Bron : De Standaard,
18/11/1971.

Journalisten ontslagen in Bondsrepubliek.

Twee belangrijke funktionarissen van de Westduitse journalistenvereniging (DJU) werden door de direkties van de bladen waarbij zij werkten ontslagen.

De ontslagen journalisten zijn Eckart Spoo, korrespondent in München van de Links-liberale "Frankfurter Rundschau" en Barczynski, redakteur van de "Main-Echo".

Beide journalisten hadden zich bij de gedachtenwisseling tussen de journalistenvereniging en de bond van Westduitse dagbladuitgevers voor een wijziging in de structuur van het huidige krantenwezen uitgesproken en hadden zich verzet tegen de stelling dat de economische belangen van de uitgever voorrang moeten hebben boven de taak van de pers als instrument voor de voorlichting van het publiek.

Bron : De Standaard,
24/11/1971.

Nieuw Duits Persbureau.

Een nieuw Westduits persbureau -- de "Deutscher Depeschen Dienst", (D.D.D.) -- is op 1 december te middernacht beginnen werken. Het persbureau werd opgericht in verband met de opheffing op 30 november van de Duitstalige dienst van U.P.I. D.D.D. verzorgt ook de duitstalige dienst van het Franse A.F.P.

Bron : Het Belang van Limburg,
2/12/1971.

Franse kranten hebben het steeds moeilijker.

Het Parijse avondblad "Le Monde" wijdt een lange beschouwing aan "De Dagbladpers in gevaar", geschreven door Jacques Sauvageot. Gewezen wordt op de grote concurrentie die radio en televisie de krantenwereld aandoen. Advertenties nemen in de exploitatie van de kranten een steeds grotere plaats in. Bepaalde bladen leven voor honderd procent van advertenties; voor "Le Monde" bedraagt dat percentage zestig. Telkens als de nieuwste economische sektor tele-reklame gaat maken - vandaag de automobielenindustrie en morgen de uitgeverijen - betekent dit op korte of lange termijn een strop voor de dagbladen. Het vrije spel van de concurrentie, het economisch "laissez-faire" bedreigt op gevaarlijke manier de veelheid van kranten en bijgevolg de vrije meningsuiting. Gaan de kranten hun prijs verhogen tot zeventig centimeters per nummer, dan zal het een gevoelig verlies in de oplage betekenen. Van iedere zeventig centimes die de lezer thans reeds voor "Le Monde" betaalt, krijgt de krant er niet meer van dan eenentwintig en de rest, negenenvierzig centimes, gaat weg aan distributie en aan de niet verkochte exemplaren. Een krant tegen lage prijs is tegenwoordig een utopie, tenzij er twee of drie reuzen overblijven die zonder concurrentie onder elkaar de advertenties verdelen en zich van de prijs per exemplaar weinig behoeven aan te trekken. De dagbladpers in Frankrijk die direkt of indirekt afhankelijk is van staatshulp, ziet met grote ongerustheid nieuwe PTT-tarieven in de komende staatsbegroting. De krantenwereld in Frankrijk is de enige industrie die de belasting op de toegevoegde waarde niet mag aftrekken en die onderhevig is aan de loonbelasting. Men kan alleen maar hopen dat de overheid zich bewust wordt van de ernst van de toestand en maatregelen neemt om het getij te keren. Ook de beroepsorganisaties zelf moeten met een konstruktief programma voor de dag komen en voor zover dat hun mogelijk is een eind maken aan de politiek van dumping door gratis abonnementen of abonnementen tegen gereduceerde prijs. Tenslotte moeten ook de lezers zelf in aktie komen tenzij zij zich willen verlagen tot "een simpele kijker naar beelden op het scherm".

Bron : Het Belang van Limburg,
28/10/1971.

"Adios" voor kritisch Madrileens avondblad.
Wegens kritiek op het Franco-regime.

Een van Spanjes meest gedistingeerde en uitgesproken dagbladen, "Madrid", is op bevel van de regering gesloten. Het avondblad had een oplage van zeventigduizend, maar zijn lezerskring en

invloed waren naar verhouding veel groter.

Schendingen.

Het ministerie van Informatie heeft verklaard dat het tot deze aktie gedwongen was in verband met verscheidene schendingen van de Spaanse perswetten en met veronderstelde onregelmatigheden ten aanzien van het eigendomsrecht van de uitgeversmaatschappij. Volgens de verklaring was het ministerie zich er 'volledig van bewust, dat een dagblad een kultureel instituut is dat noodzakelijk is voor de samenleving", maar de wet moest worden gehoorzaamd.

"Madrid" zal tegen het verbod, dat voor een onbepaalde tijd is afgekondigd, in beroep gaan. Onder de kop "Adios", uitte het blad in zijn laatste nummer kritiek op de beslissing.

Reeds een keer tijdelijk gesloten.

Liberaal-gezinde Madrilenen zijn niet overtuigd door de verklaring van het ministerie. De afgelopen vijf jaar is de regering Franco een aantal malen vertoornd geraakt over de objektieve verslaggeving en de milde kritiek op het regime die "Madrid" leverde. De krant heeft wegens haar uitgesproken ideeën al eens een boete gekregen en is ook een keer tijdelijk gesloten.

Volgens welingelichte bronnen had de regering het blad eigenlijk willen laten voortbestaan, onder voorwaarde dat de hoofdredakteur Antonion Fontan en zijn kollege zouden worden vervangen door mensen die bereid waren het regime blind te volgen. De eigenaar, Calvo Serer, die niet in Spanje verblijft en naar men aanneemt in Duitsland in vrijwillige ballingschap verkeert, plaatste zich echter onwrikbaar achter zijn staf.

Bron : The Guardian,
Het Belang van Limburg,
27/11/1971.

Italiaanse regering steunt pers financieel.

Rome (AFP) - De Italiaanse regering keurde in de nacht van dinsdag op woensdag 'n wetsontwerp goed, dat een reeks maatregelen inhoudt van financiële aard met het doel de pers te steunen.

Na afloop van de bijeenkomst werd een communiqué uitgegeven, waarin het heeft dat de maatregelen onder meer behelzen fiscale verrichtingen, verlaging van post-, telegram- en telefoon-tarieven en verhoging van kredieten aan kulturele publikaties en aan Italiaanse berichtgeving aan het buitenland.

Een woordvoerder van het bureau van de Italiaanse premier gaf te kennen dat genoemde maatregelen ten doel hebben de dagbladpers te helpen bij het overwinnen van de huidige moeilijkheden.

Bron : De Standaard,
9/12/1971.

Kranten in Canada sluiten.

Twee grote kranten in Canada leggen er het bijltje bij neer. De 95 jaar oude "Toronto Telegram", op vier na de grootste krant van Canada wordt gewoon opgedoekt. De Telegram heeft in de laatste twee jaar ongeveer 2 miljoen dollar (100 miljoen B.Fr.) verloren. De grootste franstalige krant "La Presse" (225.000 eks.) heeft "voor onbepaalde tijd" de publikatie gestaakt, wegens uitzichtloze sociale moeilijkheden op het bedrijf.

Bron : De Standaard,
De Tijd,
29/10/1971.

Grote kranten gaan samen reeks stukken publiceren.

"Vier grote Europese kranten, "The Times" (Londen), "Le Monde" (Parijs), "Die Welt" (Hamburg) en "La Stampa" (Turijn) beginnen op 23 februari 1972 met een Europese samenwerking. Op die datum zullen de vier dagbladen een eerste gemeenschappelijk artikel brengen onder de titel "Vooruitzichten van Europa voor 1975", dat zal worden samengesteld onder de leiding van Le Monde. Dat verslag zal worden gevolgd door andere - gezamenlijke producties van de journalisten en medewerkers van de kranten.

De vier dagbladen hebben samen 5,3 miljoen lezers onder wie, volgens de Times, "de opinieleiders in de vier landen". Ondernemingen kunnen nu ook met één boeking in de vier bladen adverteren. Verder behouden de vier kranten elk hun eigen identiteit, aldus de Times.

Bron : De Standaard,
18/10/1971.

De pers in Europa.

De Raad van Europa overweegt aan de 17 aangesloten landen maatregelen aan te bevelen in verband met de samensmeltingen in de pers. Een comité van deskundigen is belast met de studie van deze aanbevelingen, maar vooraf, zo vernemen wij uit Straatsburg, gaat het contact opnemen met de betrokken beroepsorganisaties.

Het comité zal de persorganisaties vragen de invloeden te belichten, die volgens hen de vrije meningsuiting en de vrije berichtgeving kunnen aantasten. Daarbij wordt o.m. gedacht aan de vermindering van het aantal dagbladen, de samensmelting van kranten of het bestaan van persmonopolies.

De beroepsorganisaties zullen voorstellen kunnen doen over de noodzakelijkheid van economische steun aan de pers en de middelen om die steun te verlenen.

Begin volgend jaar zullen deskundigen van de Raad van Europa en van de internationale persorganisaties elkaar te Straatsburg ontmoeten.

Bron : Het Laatste Nieuws,
30/11/1971.

De pers in Amerika.

Ondanks de vele problemen waarmede de pers ook in de Verenigde Staten worstelt, zijn er aldaar nu 12 dagbladen meer dan in 1945. Toen waren er 1.749. In Amerika heeft men hoofdzakelijk plaatselijke en gewestelijke kranten. Eigenlijk is er maar een blad, dat werkelijk het hele land bestrijkt, dat is de "Wall Street Journal".

In de afgelopen drie jaar stegen de arbeidskosten voor de Amerikaanse dagbladen met 40 t.h., de papierkosten gingen in vijf jaar met 14 t.h. omhoog en de postverzendingskosten zullen in de komende vijf jaar met ruim 140 t.h. stijgen.

Amerika heeft 6.976 radiostations en 892 televisiestations. Van de televisiestations zijn er 696 commercieel en 196 niet-commercieel.

Bron : Het Laatste Nieuws,
26/11/1971.

O M R O E P
=====

Kommissie voor konsumptierubrieken bij BRT geïnstalleerd.

Op woensdag 27 oktober heeft minister van Nederlandse Cultuur Van Mechelen in het omroepcentrum te Schaarbeek de Raadgevende Kommissie voor konsumptierubrieken in de BRT geïnstalleerd.

De h. Verhulst, voorzitter van de raad van beheer van de BRT, wees op de problemen in verband met het bepalen van de zendtijd en op de juridische vraagstukken met betrekking op de rechtsverantwoordelijkheid van de BRT. Hij wenste een samenwerking met de RTB ten einde de kosten te beperken.

De commissie is samengesteld uit afgevaardigden van verbruikersverenigingen en van sociale organisaties. De hh. Van Rijckegem, hoogleraar aan de VUB, en Neirinck, lector aan de KUL, maken er ook deel van uit.

Bron : De Standaard,
Het Laatste Nieuws,
28/10/1971.

Monopolie B.R.T. doorbreken.

In Vlaams liberale kringen wordt sedert geruime tijd het standpunt verdedigd, dat een einde moet gemaakt worden aan het monopolie van de BRT. Daartoe wordt voorgesteld een ruimere zendtijd te verlenen aan stichtingen, een formule die nu beperkt is tot "ideologische gastprogramma's". Een gelijkaardige zienswijze heeft zich ook aan socialistische zijde ontwikkeld. Het socialistisch instituut voor radio en televisie heeft stelling gekozen in verband met de voorgenomen herziening van de wet op de radio's en de televisie. Het eist o.m. "uitbreiding van de zendtijd toegewezen aan zendingemachtigde verenigingen die instaan voor een totaalprogramma, dat alle programmasoorten en alle materies omvat; die buiten alle voorgedij hun uitzendingen op eigen aansprakelijkheid verzorgen en die een beroep kunnen doen op de technische en artistieke medewerking van het kaderpersoneel". Volgens het socialistisch instituut zouden de stichtingen dus niet alleen politieke en ideologische aangelegenheden behandelen, maar show, film, voetbal, toneel en zo meer kunnen programmeren. Deze formule gaat de richting uit

van een verzuiling, zoals men die in Nederland kent.

Het socialistisch instituut stelt ook eisen in verband met het beheer en het bestuur van de radio en de televisie: een filosofisch en ideologisch evenwicht op alle beslissingsniveau's en in het ganse personeelskader; verruiming van de inspraakmogelijkheid der kijk- en luistergemeenschappen door een uitbreiding van de raad van beheer.

Maar vooral is er de eis tot hervorming van de top. De socialisten zijn niet erg blij met de levenslange heerschappij van vast benoemde directeurs-generaal. Zij willen deze alleenmacht opvangen met een collegiale macht; een college van directeurs dat het hoogste uitvoeringsorgaan zou zijn onder het gezag van de raad van beheer; de voorzitter van dat college zou voor de duur van maximum vier jaar gekozen worden en de functie van topambtenaar vervullen.

Bron : Het Laatste Nieuws,
4-5/12/1971.

Nederlands Parlement tekent doodvonnis van Veronica en Radio Nordsee.

De dagen van de piratenzenders Veronica en radio Nordsee, die vanop de Noordzee hun programma's de ether insturen, lijken geteld te zijn. Het Nederlandse parlement is immers van plan het Verdrag van Straatburg te ondertekenen. Door dit verdrag wordt beoogd een einde te maken aan het piratenwerk. Tegen de uitzendingen zelf kan weliswaar niets ondernomen worden, maar het bevoorraden en herstellen van de zendschepen wordt strafbaar.

Van de 150 Tweede-Kamerleden zullen slechts enkelen zich tegen de ratificering van het verdrag verzetten. Dit bleek tijdens een parlamentsvergadering, waarop de standpunten der fracties werden bekendgemaakt.

Na de zomer van volgend jaar zullen Veronica en radio Nordsee dan ook zeer waarschijnlijk definitief verdwijnen.

Bron : Het Laatste Nieuws,
10/12/1971.

Enquete.

"Elseviers Magazine" publiceerde de resultaten van een opiniepeiling die het Nipo (Ned. Instituut voor Publieke Opinie en Marktonderzoek) eksklusief voor dit weekblad heeft gehouden. Tema van de enquête was de Nederlandse radio en televisie.

Over het algemeen blijken de Nederlanders nogal tevreden over hun zuilenbestel. 60 % is tegenstander van een nationale omroep zoals die o.m. in België bestaat. Ook de programma's vindt men doorgaans bevredigend.

De vraag welke omroep de beste televisieprogramma's brengt, werd als volgt beantwoord :

de Tros :	24 %
de Avro :	17 %
de NCRV :	17 %
de Vara :	15 %
de KRO :	8 %
de VPRO :	3 %

Deze eerste plaats van de Tros is bijzonder verrassend, al is er een verklaring voor : deze omroep legt de klemtoon op ontspanning en heeft geen aktualiteitenprogramma waarmee altijd een stel kijkers op de tenen getrapt worden.

Niettegenstaande de vaststelling dat heelwat kijkers zich aan sommige informatieve programma's ergeren, acht men zulke uitzendingen toch wenselijk. Slechts 21 % vindt dat er te veel aan informatie wordt gedaan en slechts 15 % kijkt er nooit of zelden naar. Van de vijf aktualiteitenprogramma's haalt "Brandpunt" de hoogste score :

"Brandpunt" (KRO)	33 %
"Avro's Televizier" :	25 %
"Achter het Nieuws" (Vara) :	24 %
"Hier en Nu" (NCRV) :	12 %
"Berichten uit de samenleving" (VPRO) :	2 %

Interessant is ook dat slechts 5 % van de KRO-leden en 4 % van de NCRV-leden van oordeel zijn dat er te veel godsdienstige elementen in de programma's van hun omroep zijn.

De Vara doet voor 1 op vier ondervraagden te veel aan politiek.

Mies Bouwman komt eens te meer als de aantrekkelijkste vrouwelijke TV-persoonlijkheid uit de computer. Zij haalt 37 % van de stemmen. Ageeth Scherphuis staat op de tweede plaats met slechts 7 %. Bij de mannelijke TV-persoonlijkheden haalt Willem Duys het met 14 % tegen Frits Thors (10 %) en Koos Postema (8 %).

Twee groepen die volgens vele ondervraagden op de beeldbuis stiefmoederlijk behandeld worden, zijn de kinderen en de huismoeders.

Vermelden we tenslotte nog dat de AVRO aan de top staat inzake radioprogramma's en dat deze omroep ook het meest gelezen programmablad heeft. Uit nog andere gegevens blijkt eveneens dat de kwaliteit van de programma's van een omroep slechts zelden (in 23 % van de gevallen) het motief is voor lidmaatschap.

Bron : Het Belang van Limburg,
18/12/1971.

Kleur voor een op vier.

Zweden verwacht, dat volgend jaar een op vier gezinnen aldaar kleurentelevisie in huis heeft. Thans hebben al 16 op honderd gezinnen zo'n toestel, waarmee Zweden terzake verreweg aan de leiding staat in Europa.

Vergeleken bij de 460.000 kleurentelevisie-toestellen aldaar slaan onze 50.000 maar een pover figuur, te meer daar er meer Belgen zijn dan Zweden. Weliswaar dient toegegeven, dat Zweden al enkele jaren geleden met kleurentelevisie begon.

Bron : Het Laatste Nieuws,
27-28/11/1971.

A L G E M E E N =====

Partijen en Massamedia.

Wat zegden de verschillende politieke partijen over de massamedia in hun verkiezingsprogramma's naar aanleiding van de parlementsverkiezingen van 7 november 1971 ?

1. Christelijke Volkspartij (C.V.P.)

- Oprichting van een tweede TV-net in dienst van de volwassenvorming.
- Grotere inbreng van de vrije creativiteit en de kulturele organisaties in radio en TV.

2. Belgische Socialistische Partij (B.S.P.)
 - Persconcentratie door technische en financiële middelen verhinderer.
 - Pers en media zijn belangrijke onderhandelingspunten bij regeringsvorming.
 - Herstel van het ideologisch evenwicht op B.R.T.-R.T.B. en rekening houden met de weerspiegeling van de verschillende opinies.
 - Tweede TV-keten.
 - Geen radio- of TV-reklame.
 - Tegen de taboes in de programmering op BRT-RTB.
3. Partij voor Vrijheid en Vooruitgang (P.V.V.)
 - Tegen overdreven persconcentratie.
 - Belangrijk deel van radio- en TV-zendtijd ter beschikking stellen van "Stichtingen".
 - Geen TV-reklame zonder compensatie voor de pers.
 - Herziening Omroepbestel.
 - Tweede televisienet met educatieve opdracht.
 - Oprichting van een vrije zender overwegen.
4. Volksunie (VU)
 - Vertegenwoordiging van alle ideologische (ook volksnationalistische) en politieke strekkingen in BRT-raad.
 - Regeling van het "recht op antwoord" in de BRT.
 - BRT-personeelsbeleid op basis van bekwaamheid en bevoegdheid.
5. Communistische Partij (CP)
 - Vrije meningsuiting voor alle filosofische en ideologische strekkingen.
 - Terbeschikkingstelling van de daartoe vereiste middelen, als radio en T.V.

Bron : Het Laatste Nieuws
29/10/1971
De Standaard - 5/11/1971.

"Beroepsjournalist".

Het begrip "beroepsjournalist" dient in de E.E.G. wettelijk beschermd te worden. Dit is het besluit van een bijeenkomst van afgevaardigden van de journalistenverenigingen van de zes E.E.G. landen, plus Zwitserland en Oostenrijk, die woensdag in München beëindigd is.

De konferentie waaraan eveneens vertegenwoordigers van de E.E.G. kommissie te Brussel deelnamen, had tot taak de betrekkingen onder de journalisten in de gemeenschap te koördineren.

Zoals de voorzitter van de Duitse persbond, Helmut Crous, meedeelde, is besloten dat een journalist na drie jaar beroepspraktijk de titel "beroepsjournalist" zal kunnen dragen.

Bron : Het Belang van Limburg,
25/11/1971.

Ophefmakende Nederlandse Uitvinding.
GOEDKOOP OPNEMEN MET VERAVISIE.

Zullen wij binnenkort een televisieprogramma kunnen vastleggen, een foto maken, muziek opnemen, zonder dat daar een magneetband of een film bij te pas komt ? Als wij geruchten mogen geloven, is het binnenkort zo ver. Het systeem zou bovendien minder dan een derde kosten van de toestellen, die thans gebruikt worden.

Veel is er nog niet bekend over deze "Veraviste". Wel is geweten, dat het ernst wordt. Want in ondernemingen als Telefunken en Philips werd al belangstelling getoond en sommigen zijn al afgezakt naar Voorburg, een voorstad van Den Haag, waar Veravisie ontdekt en ontwikkeld werd.

De uitvinders laten voorlopig nog niet veel los, omdat nog niet alle brevetten werden toegestaan. Wel weet men, dat met Veravisie vlugger en goedkoper foto's en films kunnen worden opgenomen. Het opnametoestel dat de videorecorder zou vervangen, is 30 cm breed, 35 cm. lang en 12 cm. hoog en zou tienduizend frank kosten. Voor zelfbouwers zou er zelfs duizend frank afgaan. Alleen is nog niet zeer duidelijk of met Veravisie ook kleurenbeelden kunnen worden opgenomen.

Bron : Het Laatste Nieuws,
4-5/11/1971.
